

УСПЕХ УЧЕНИКА ВОЈНЕ ГИМНАЗИЈЕ

БУДУЋИ ОФИЦИР ПЛЕСНОГ КОРАКА

**Александар Петљански
освојио је две златне
медаље на светском
првенству у модерним
плесовима, одржаном
у италијанском граду
Римини, у мају ове године**

Ученик првог разреда 43. класе Војне гимназије учествовао је у категорији плесних парова и са дугогодишњом партнерком Нађом Грбом освојио две златне медаље у категоријама латино плесови и стандардни плесови.

– У Риминију је одржано традиционално Отворено првенство света у модерним плесовима, на којем је учествовало више од 1.500 учесника са свих меридијана. Задовољан сам освојеним медаљама. Ово није наш једини успех у последње време. У фебруару смо Нађа и ја учествовали на плесном такмичењу у престоници Аустрије, Бечу, и тамо смо освојили прво место у стандардним и друго у латино плесовима, док смо у Риминију награђени златним медаљама у обе категорије – каже Петљански.

Одличним успехом ка злату

У оквиру плесне школе „Војводина денс“ из Новог Сада, Александар и Нађа тренирају као плесни пар скоро три године под будним оком кореографа и тренера Слађане Иванишевић. Међутим, ученик Војне гимназије у „плесним водама“ је већ више од деценију.

– Плесом се активно бавим скоро једанаест година, мада се то у последње време проредило због школовања, што ме није спречило да остварим овако добре резултате. Тренинге и школу усклађујем тако што идем у Нови Сад викендима и тада са Нађом интензивно тренирам како бих надокнадио пропуштено. У Плесном савезу Србије сам на нивоу старијих омладинаца Ц категорије и наставићу истим интензитетом да бих достигао виши ниво. Све се може постићи кад хоћеш и кад волиш то што радиш – истиче Петљански и додаје да му ништа није напорно, јер је већ стекао одређену кондицију и без проблема подноси захтевнији темпо и физички напор.

Он је одличним успехом завршио први разред Војне гимназије и управо због тога наилази на разумевање својих старешина. Свестан је да би лошијим

резултатима у школи себи ускратио поверење претпостављених и могућност да одржава континуитет у тренинзима.

– Уз све ваннаставне активности битно је одржати одличан ниво у школи. Сматрам да ми без тог успеха све ово не би било одобрено, али успео сам да се изборим за себе и докажем да уз обавезе могу да постигнем успех у било којој области. Поставио сам школу и учење на прво место и због тога ми нико не прави проблеме – објашњава Александар и додаје да му је до сада увек одобравано одсуство због плесних такмичења, напомињући да је „све то и оправдао“.

Плес краси сваког официра

27

Главни у одлучивању да Александар почне да тренира плес био је његов отац. И није погрешно одлучио, каже војни гимназијалац.

– Захвалан сам му на томе. Плес је спорт који пружа самопоуздање и побољшава однос између полова и у друштву. А када бих у овом тренутку размислио шта ме спојило с војском, односно шта је заједничко плесу и војсци, дефинитивно бих рекао „појам свестраног и културног официра“. Сваки официр мора да уме да плеше и да има кондицију. Није све само у командовању – нашаоли се Петљански.

У Војној гимназији више не функционише секција плеса, али је планирано да у наредној школској години настави с радом, као некада. Ипак, обилује бројним спортским секцијама.

– На почетку школовања тренирао сам карате, јер имам искуство из основне школе. Међутим, нисам наставио, посветио сам се само плесу, и веома сам срећан због тога. Свакако бих позвао моју генерацију, а и остале, да се баве спортом, јер је то битно у овом узрасту, а ако се одлуче за плес, свакако бих им пружио подршку, јер је плес активност у коју вреди уложити и време и труд – закључује млади плесач. ■

Сања АНЂЕЛКОВИЋ
Фотографија из личне архиве

